

LANI 300 MILIJONOV ZA ŠOLSTVO

Lani so za šolstvo v konjski občini — skupno z republiško dotacijo — potrošili 300 milijonov starih dinarjev. Tolikšen znesek je bil predviden tudi po finančnem načrtu. Člani skupščine temeljne izobraževalne skupnosti so se odločili, da malenkosten ostanek prenesejo kot dohodek za letošnje leto. To je umestno tembolj, ker je občinska skupščina sporočila, naj izobraževalna skupnost računa na kakih 5 odstotkov manj denarja kot lani. Poleg tega si bo temeljna izobraževalna skupnost letos morala ustvariti tudi svoj rezervni sklad in sicer v znesku dveh odstotkov od rednih finančnih sredstev.

O svojih dohodkih bo skupščina temeljne izobraževalne skupnosti razpravljala prihodnji mesec, ko se bodo dogovorili tudi za konkretno dodeljevanje denarja osnovnim šolam, vzgojno-varstveni ustanovi, glasbeni šoli, delavski univerzi, pedagoški službi, posebnemu šolstvu in še za nekatere druge namene.

IZOBRAŽEVANJE KOVINARJEV

Pri delavski univerzi v Slovenskih Konjicah je vse pripravljeno za začetek predavanj v oddelku poklicne kovinarske šole. V sodelovanju s šolskim industrijsko-kovinskim centrom iz Štor so pripravili program, ki so ga prilagodili odraslim slušateljem. Po zadnjih podatkih se je v šolo prijavilo 25 kandidatov, od katerih jih je kar 13 iz podjetij »Kostroje« v Slov. Konjicah, pričakujejo pa, da se bodo do konca februarja, ko bodo s šolo začeli, prijavilo še več posameznikov.

OLAJŠAVA ZA VIŠINSKE KMETE

V nedeljo so bili na vsem območju konjske občinske skupščine zbori volivcev, na katerih so občani razpravljali o predlogu odloka o prispevkih in davkih občanov. Čeprav je bilo sprva predvideno, da bosta v letošnjem letu samo dve davčni skupini, bodo ostale tri kot v preteklem letu, le s to razliko, da bodo za kmete višinskih predelov sprejete nekatere omilitve.

Občani v nekaterih večjih krajevnih skupnostih pa so razpravljali tudi o predlogu za uvedbo samoprispevka za investicije v osnovno šolstvo.

USPELA JAKIJEVA RAZSTAVA

Med prvimi kupci razstavljenih del slikarja Jožeta Horvata — Jakija, ki je prejšnji teden razstavljal v Slovenskih Konjicah, je bil prednik glavnega odbora Zdrženja borcev Slovenije Franc Leskovšek — Luka. Njegovega zgledu so sledili še predstavniki delovnih organizacij in posamezniki, zato je razstavljalca pešal davaj domov le manjše število svojih slik.

Nogomet ALUMINIJ : CELJE 1:0

V nedeljo je bila v Kidričevem prijateljska nogometna tekma med domačini, ki so člani druge zvezne lige in enajstorico Celje — Kladivarja ki se je končala s tesno zmago domačinov 1:0.

Celjani so prikazali lepo igranje, zato lahko rečemo, da so na bližnji spomladanski del republiškega prvenstva odlično pripravljeni.

Kaj omogoča samoprispevek

Redke so šolske zgradbe v konjski občini, ki ne bi bile potrebne adaptacij, popravil ali dograditev. Pisali smo že o nameni občinske skupščine za predlog razpisa referenduma za uvedbo samoprispevka, ki bi ga naj občani plačevali naslednjih pet let. Po tem predlogu bi v petletnem obdobju zbrali toliko denarja, da bi mogli urediti vsaj najnujnejše zadeve in tako tudi otrokom konjske občine omogočiti sodoben in dober pouk. Poglejmo, kakšne so potrebe in možnosti po posameznih krajih:

V Konjicah bo treba dograditi novo osnovno šolo, ki bo poleg učilnice, kabinetov, čistilnice, prostora za pogovore s starši, kuhinje, delavnic in telovadnice imela tudi še nekaj drugih potrebnih prostorov. Prav tako bi bilo tu potrebno adaptirati II osnovno šolo, ki so jo zgradili 1909. leta in ji odtlej ničesar dodali, spremenili ali popravili. Učilnice v tej šoli so ves dan zasedene in potemtakem ni nobenih pogojev za uvedbo celodnevne bivanja otrok v šoli. Zgradba je potrebna temeljite obnove.

Podružnična šola v Stranicaх je še starejša. Nima telovadnice, niti prostora za

tehnični pouk. Nujno bo urediti tudi sanitarije, zamenjati pode v učilnicah, preurediti in opremiti mlečno kuhinjo, prekriti streho in opraviti podobna nujna dela. Šola Borisa Vinterja v Zrečah je sicer nova, toda potrebuje še telovadnico, garažo za šolski avtobus ter potrebna učila, ki jih je na šoli izredno malo. Podružnica v Gorenju je potrebna manjših notranjih popravil, prav tako tudi šoli na Resniku in Skomarju, ki se ju je lotila lesna goba.

V šoli v Spitaliču bo treba obnoviti strop, fasado, stopnišče, urediti ogrevanje, zamenjati nekaj oken in podobno, kar čaka tudi podružnično šolo v Tepanju.

KOLIKO SE JIH VOZI?

Po podatkih občinske skupščine je v občini Slov. Konjice v zasebni lasti nad 700 različnih motornih vozil. 360 je avtomobilov, 300 motorjev, med ostalimi prevoznimi edstvi pa je še 50 tovornih avtomobilov in šest traktorjev.

Večja investicija bo gradnja telovadnice za osnovno šolo »Ljubo Sercer« Loče, medtem ko bi v Jerneju eno od sedanjih poslopij preuredili za stanovanje, drugo pa v šolsko stavbo. V Žičah bi mogli preurediti majhno telovadnico v večjo, urediti pa bi morali tudi vodovod in sanitarije, pa električno napeljavo in podobno. Tudi v Zbelevem imajo podobne potrebe.

Trd oreh je tudi vitanjska šola, ki pa bi ji vendarle mogli prizidati nov trakt in urediti centralno kurjavo v sedanjih zgradbi. Potreba se seveda še več, le da jih ne bo možno rešiti naenkrat.

Kaže, da bodo v konjski občini referendumi že v kratkem. Kako se bodo ljudje odločili, pa je težko reči. Gotovo je samo eno: potrebe so tolikšne, da jih občinska skupščina in delovne organizacije same ne bodo zmogle, čeprav bodo nosile levji delež. Denar, ki ga bodo na določenem kraju zbrali, pa bo tam tudi ostal. Zato gre res za odnos do svojih otrok in njihove bodočnosti.



V Slovenskih Konjicah pravzaprav nimajo tržnice. Na neurejenem prostoru pred mostom čez Dravinjo kak krošnjar sicer kdaj pa kdaj postavi eno ali dve prodajni mizi, toda izbira ni kdo ve kako pestra. Še slabše pa je seveda ob deževnih dneh — v takem je nastala tudi naša fotografija — ko se prodajalci stisnejo pod napušč tamkajšnjega poslopja. (Foto: I. Burnik)

OBISK V OBRATU USNJARSKEGA KOMBINATA KONUS — KOKO

Dragoceno postane tu še vrednejše

V »Kokov« obratu usnjarskega kombinata »KONUS« v Slovenskih Konjicah je zaposlenih kakih 140 ljudi, v glavnem žena. Izpod njihovih spretnih prstov prihaja vsak teden na desetine zapeljivih usnjenih izdelkov, ki v glavnem krasijo garderobo tujih kupcev ali pa tistih domačinov, ki za dober kos obleke radi odštejejo tudi nekaj starih tisočakov več. Te delavke dan za dnem obračajo dragocena krzna, krojijo in šivajo najnovejše plašče in kostime, pa vendar je med njimi le malo taktih, ki te svoje izdelke tudi nosijo...

»Kokov« je obrat, ki se je razvijal z neverjetno naglico. Od leta 1952, ko so delali z enim mojstrom, vajencem in pomočnikom, bo verjetno že prihodnje leto na lepem prostoru ob Dravinji stal moderen obrat usnjene konfekcije, ki bo — tako pričakujejo — svojo lansko milijardo proizvodnje kmalu podvožil. Uresničitvi tega načrta je prilagojena tudi vse gospodarjenje. Ob tako lepih proizvodnih uspehih in dejstvu, da vlada na trgu za usnjeno konfekcijo »Kokov« veliko zanimanje — zadnji dan decembra je bila vsa njihova

zaloga gotovih izdelkov en usnjen plašč — bi gotovo lahko imeli višje osebne dohodke. Tako pa na primer delavka, začetnica, dobiva približ



Pri stroju (Foto: I. BURNIK)

no 56 tisoč dinarjev plače. Toda ves prihranek gre v sklade, ki naj bi omogočili že prihodnje leto začetek gradnje novega obrata, kjer bo moč bolje organizirati proizvodni postopek, zaradi tega pa tudi več in ceneje proizvajati.

V starih poslovnih prostorih pa med tem teče proiz-

vodnja kot doslej. Modni konfekciji — v glavnem ženski — so zadnji čas pridružili še izdelavo klobukov, kap in torbic, za kar porabijo ostanke kože. »Vsako leto se kaj novega naučimo,« je dejala obratovodja tovariš Skoberne. Tako tu torej ne gre nič v nič, ali vsaj malo. Večino svojih izdelkov »Kokov« proda tujim kupcem. Če ne z neposrednim izvozom — 40 odstotkov — pa s posrednim, saj so tudi pri nas kupci njihovih modnih plaščev, kostimov, jop in suknjičev v glavnem tuji turisti, ki lahko te izdelke kupijo v številnih trgovinah po vsej Jugoslaviji. Sicer pa izvažajo v glavnem v Nemčijo, Švico, Italijo, zadnji čas pa tudi na Aljasko. Pravijo, da so najsahtevnější kupci Italijani, medtem ko z Aljasko zahtevajo bolj kričeče barve, ki verjetno na našem tržišču ne bi doživele prevelikega nasdušenja.

Pa vendar je težko ostati brez želja ob pogledu na čudovite komplete iz kože indijske kože, kombinirane s krznom kune, elegantne temne in svetle dvovrstne plašče ki jih odlikuje tudi modni ton. Doslej v »Kokov« ni so imeli posebej zaposlenega

kreatorja, temveč je to delo dolga leta odlično opravljala tovarišica Skobernetova, ki se bo zdaj bolj posvetila krojenju. Nova zimska kolekcija pa bo že delo mlade inženirke-arhitektke, ki je marsičemu dodala svežino in duhovitost.

Toda delati je treba pridno. Več kot 70 odstotkov žena, ki so tu zaposlene, je prišlo v tovarno ne kvalificiranih. Zdar se se pričile in dobro poznajo svoje delo, ki se od drugih konfekcij v marsičem razlikuje. Zaradi tega pride seveda tudi tu do kakih nesporazumov ali zaostritev, toda doslej so jih z dobro voljo in razumom vedno uredili. Boljši delovni pogoji v novem obratu pa bodo tej težnji gotovo mogli temeljito pomagati.

I. B.

URANKAR — 300 KG

Na preglednem tekmovanju članov celjskega tekoatletskega kluba je zmagal J. Urankar, ki je dvignil 300 kg. Naslednja mesta so zasedli Glavač 285, M. Urankar 260, Conardi 250, Vasiljevič 215 kg.

E. KRANJC

Na meji med dvema občinama

Sosedski odnosi se ne omejujejo samo na hodnik, ki deli dve stanovanji, ali na dvorišče, ki lahko včasih še kako loči dve domačiji temveč tudi veliko širše. In kot vlada med posamezniki nekaj pravil za dobro sožitje, tako veljajo tudi, recimo za dve krajevni skupnosti. Prav v teh odnosih pa je včasih veliko nepotrebnih nesporazumov, kršitev pravic na tej ali drugi strani in kot posledica — veliko slabše volje in slabih sosedskih odnosov.

Ko se je v krajevni skupnosti v Stranicaх pred kratkim nekaj zapletlo okrog odmere parcel, so ugotovili, da teče čez zemljo, ki je bila namenjena za individualne gradnje, električni vod, ki ga je mariborski DES — obrat Slovenska Bistrica — zgradil do ene bližnjih hiš. Čeprav

bi to po pravilu morali, ni nihče od predstavnikov te delovne organizacije vprašal krajevne skupnosti, če je lokacija daljnovođa primerna. Nasprotno, delavcu, ki naj bi si na parceli, po kateri gre daljnovođa, postavil hišico, so celo povedali, da lahko daljnovođa prestavi — toda na svoje stroške. Tega si ta seveda ne bo privoščil, hišo bo postavil drugje in prekinjena bo strnjena vrsta, ki je bila namenjena za individualne hišice.

Ta zaplet je bil samo povod, da smo obiskali predsednika straniške krajevne skupnosti, šolskega upravitelja, tovariša Sodina.

»Pa, da ne boste mislili, dga vam lahko naštejemo samo slabe primere odnosa do krajevne skupnosti! Poglejte, straniška krajevna skupnost

leži na meji med konjsko in celjsko občino. Verjemite, da so razlike med obremenitvami občanov, pa tudi drugače, med obema občinama velike. In vendar med straniško in frankolovsko krajevno skupnostjo ni bilo nikoli

SOSED SOSEDU ...

prave »meje«. Nasprotno, vsa leta doslej vse pomembnejše zadeve skupno rešujemo. Na primer: za rekonstrukcijo ceste Frankolovo — Lindek, katere del teče tudi po našem območju, sta prispevali sredstva tako straniška, kot frankolovska krajevna skupnost in seveda tudi nju-

ni občani, ki so ponekod odstopili celo del svojih zemljišč, da bi mogli cesto zgraditi tako kot se spodobi. Zdar se dogovarjamo za skupno vzdrževanje te poti. Radi bi za to delo zaposlili cestarja, ki bi ga plačevali iz skup-

nih sredstev. Toda to ni prvi in edini primer dobrega sodelovanja s krajevno skupnostjo Frankolovo. Tudi ta krat, ko smo se pogovarjali o gradnji vodovoda, so bili takoj za to, da si vodo napeljemo iz njihovega »zajetja...«

Primer razumne rešitve

I. B.